

Het verhaal van Kadie

Kadie is 55 jaar. Net als de meeste van haar vriendinnen trouwde ze jong; ze was 14 jaar. Kadie is afkomstig uit een van de meest afgelegen gebieden van Sierra Leone.

Om in haar woonplaats te komen moet je zover mogelijk over de weg reizen en dan als er geen wegen meer zijn, nog zo'n 8 kilometer per voet of in een kano afleggen. Achter haar woonplaats begint het gebied waar de inwoners nog altijd zonder kleding leven.

Kadie en Tom

Toen Kadie 15 jaar was ging ze naar de traditionele "place-in-the-bush", waar ze beviel van een baby. Haar kindje bleek reeds voor de geboorte te zijn overleden. Al snel daarna merkte Kadie dat er iets niet goed was in haar lichaam, want ze lekte urine.

Na een paar weken was haar man het zat. Hij wilde de stank van de urine niet langer verdragen en hij stuurde haar weg. De andere vrouwen lachten haar uit en lieten haar in de steek. Al snel beruste Kadie erin dat ze niet meer bij de gemeenschap hoorde en ze bleef alleen in de rimboe buiten het dorp leven. Het werd haar zelfs niet toegestaan om in de kerk te komen.

De jaren verstreken. Kadie hield zichzelf in leven met rijst, die ze verdiende door onkruid te trekken in de velden van de stadsmensen. Ze leerde ook vissen vangen met een net en ze verkocht die voor kleine bedragen. Maar ze werd ouder en zwakker en het werk viel haar steeds zwaarder. Een neef bracht haar nu en dan voedsel. Kadie zegt zelf dat ze daardoor niet verhongerd is.

Op een dag ontving Kadie onverwacht bezoek van een man in een kano. Hij was stroomopwaarts de rivier opgevaren en kwam speciaal voor haar. Deze man was Tom French. Hij is operatie-assistent in het hospitaal van Mercy Ships en hij leidt de veldexpedities naar de binnenlanden om Fistula-patiënten te localiseren.

Tom liet Kadie foto's zien van vrouwen die een gratis operatie hadden ondergaan en genezen waren. Hoewel Kadie nog nooit in een bewegend voertuig had gezeten, besloot ze toch om Tom te vertrouwen. Ze liet zich naar de grote stad Freetown brengen., daar werd ze succesvol geopereerd aan haar obstetrische fistel. Het gat tussen haar blaas en schede werd dicht gemaakt. Ze moest enkele weken in het ziekenhuis blijven om te herstellen en werd daarna naar huis gebracht.

Kadie is 40 jaar "nat" geweest. Ze was verstoten door haar man, familie en vrienden. Nu is ze "droog". Het enige probleem dat ze nu nog heeft, is dat ze haast niet meer kan ophouden met het drinken van water. Jarenlang heeft ze bewust dorst geleden, om minder urine te verliezen. Nu is ze er niet toe te brengen om minder te drinken. Ze geniet ervan. Waar ze ook van geniet is lachen. Ze zegt: "Ik heb 40 jaar lang niet kunnen lachen. Ik moet nog veel inhalen".

Bron: www.mercyships.org